TEISINGUMO TEISMO (ketvirtoji kolegija) SPRENDIMAS

2006 m. rugsėjo 7 d. *

Byloje C-489/04

dėl *Verwaltungsgericht Sigmaringen* (Vokietija) 2004 m. rugsėjo 28 d. Sprendimu, kurį Teisingumo Teismas gavo 2004 m. lapkričio 29 d., pagal EB 234 straipsnį pateikto prašymo priimti prejudicinį sprendimą byloje

Alexander Jehle, Weinhaus Kiderlen

prieš

Land Baden-Württemberg,

TEISINGUMO TEISMAS (ketvirtoji kolegija),

kurį sudaro kolegijos pirmininkas K. Schiemann, teisėjai E. Juhász ir E. Levits (pranešėjas),

* Proceso kalba: vokiečių.

generalinis advokatas A. Tizzano,
posėdžio sekretorius B. Fülöp, administratorius,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį ir įvykus 2005 m. gruodžio 15 d. posėdžiui,

išnagrinėjęs pastabas, pateiktas:

— Alexander Jehle, Weinhaus Kiderlen, atstovaujamo *Rechtsanwälte* A. H. Meyer ir B. Klaus,

— Graikijos vyriausybės, atstovaujamos V. Kontolaimos ir K. Marinou,

— Italijos vyriausybės, atstovaujamos I. M. Braguglia, padedamo *avvocato dello Stato* D. Del Gaizo,

— Kipro vyriausybės, atstovaujamos C. Likourgos ir A. Markoulli,

— Europos Bendrijų Komisijos, atstovaujamos M. Nolin ir F. Erlbacher,

atsižvelgęs į sprendimą, priimtą susipažinus su generalinio advokato nuomone, nagrinėti bylą be išvados,

priima šį

Sprendimą

1 Prašymas priimti prejudicinį sprendimą susijęs su 2002 m. birželio 13 d. Komisijos reglamento (EB) Nr. 1019/2002 dėl prekybos alyvuogių aliejumi standartų (OL L 155, p. 27), iš dalies pakeisto 2003 m. liepos 1 d. Komisijos reglamentu (EB) Nr. 1176/2003 (OL L 164, p. 12, toliau – Reglamentas Nr. 1019/2002), aiškinimu.

2 Šis prašymas buvo pateiktas nagrinėjant bylą tarp A. Jehle bei parduotuvės Weinhaus Kiderlen (toliau kartu – ieškovas pagrindinėje byloje) ir *Land Baden-Württemberg* dėl ieškovo pagrindinėje byloje teisės prekiauti alyvuogių aliejumi naudojant vadinamąjį „bag in the box“ metodą.

Teisinis pagrindas

3 1966 m. rugsėjo 22 d. Tarybos reglamento Nr. 136/66/EEB dėl bendro aliejų ir riebalų rinkos organizavimo (OL 172, 1966, p. 3025), iš dalies pakeisto 2001 m. liepos 23 d. Tarybos reglamentu (EB) Nr. 1513/2001 (OL L 201, p. 4, toliau – Reglamentas Nr. 136/66), 1 straipsnio 1 dalyje numatyta, kad nustatomi bendro aliejinių augalų sėklų ir vaisių, augalinių aliejų ir riebalų, taip pat iš žuvų ar jūros žinduolių gaunamų aliejų ir riebalų rinkos organizavimo principai. Šio straipsnio 2 dalyje pateikiamas produktų, tarp kurių yra ir alyvuogių aliejus ir kuriems taikomas Reglamentas Nr. 136/66, sąrašas.

4 Reglamento Nr. 136/66 35 straipsnio 1 dalis nustato, kad prekiaujant alyvuogių aliejais ir alyvuogių išspaudų aliejais privaloma naudoti šio reglamento priede pateiktus aprašymus ir apibrėžimus. Jo antroje dalyje patikslinama, kad mažmeninėje prekyboje galima realizuoti tik šio reglamento priedo 1 punkto a ir b papunkčiuose bei 3 ir 6 punktuose nurodytus aliejus.

5 Reglamento Nr. 136/66 35a straipsnyje nustatyta:

„1 straipsnyje minėtiems produktams galima nustatyti prekybos standartus, ir ypač dėl jų kokybės lygio, įpakavimo ir pristatymo.

Nustačius tokius standartus, produktus, kuriems jie yra taikytini, galima realizuoti tik pagal tuos standartus."

6 Reglamento Nr. 136/66 priede „Alyvuogių aliejų ir alyvuogių išspaudų aliejų, nurodytų 35 straipsnyje, aprašymai ir apibrėžimai" nustatyta:

„1. Pirmojo spaudimo alyvuogių aliejai

Aliejai, mechaniniais arba fiziniais būdais gauti iš alyvmedžių vaisių tokiomis sąlygomis, dėl kurių aliejus nepakinta, neapdoroti kitaip, nei plovimas, dekantavimas, centrifugavimas ir filtravimas, neįskaitant aliejų, gautų naudojant tirpiklius ar priedus, turinčius cheminį ar biocheminį poveikį arba reesterizacijos procesus, ir bet kokių mišinių su kitų rūšių aliejais.

Pirmojo spaudimo alyvuogių aliejai klasifikuojami tik taip:

a) Aukščiausios kokybės pirmojo spaudimo alyvuogių aliejus

Tai pirmojo spaudimo alyvuogių aliejus, kuriame laisvųjų riebalų rūgščių kiekis oleino rūgšties pavidalu yra ne didesnis kaip 0,8 g/100 g. Kitos savybės atitinka šiai grupei nustatytas savybes.

b) Pirmojo spaudimo alyvuogių aliejus

Tai pirmojo spaudimo alyvuogių aliejus, kuriame laisvųjų riebalų rūgščių kiekis oleino rūgšties pavidalu yra ne didesnis kaip 2 g/100 g. Kitos savybės atitinka šiai grupei nustatytas savybes.

<...>

3. Alyvuogių aliejus — Sudarytas iš rafinuoto alyvuogių aliejaus ir pirmojo spaudimo alyvuogių aliejaus

Tai alyvuogių aliejus, gautas sumaišius rafinuotą alyvuogių aliejų ir pirmojo spaudimo alyvuogių aliejų, išskyrus pirmojo spaudimo skaidrųjį alyvuogių aliejų (lampante), kuriame laisvųjų riebalų rūgščių kiekis oleino rūgšties pavidalu yra ne didesnis kaip 1 g/100 g. Kitos savybės atitinka šiai grupei nustatytas savybes.

<...>

6. Alyvuogių išspaudų aliejus

Aliejus, gautas sumaišius rafinuotą alyvuogių išspaudų aliejų ir pirmojo spaudimo alyvuogių aliejų, išskyrus pirmojo spaudimo skaidrųjį alyvuogių aliejų (lampante), kuriame laisvųjų riebalų rūgščių kiekis oleino rūgšties pavidalu yra ne didesnis kaip 1 g/100 g. Kitos savybės atitinka šiai grupei nustatytas savybes."

7 Reglamento Nr. 1019/2002 1 straipsnyje nustatyta:

„1. Nepažeisdamas Direktyvos 2000/13/EB, šis reglamentas nustato konkrečius alyvuogių aliejų ir alyvuogių išspaudų aliejų, nurodytų Reglamento Nr. 136/66/EEB priedo 1 punkto a ir b papunkčiuose, 3 ir 6 punktuose, mažmeninės prekybos etapo standartus.

2. Šiame reglamente mažmeninės prekybos etapas – tai 1 dalyje nurodyto aliejaus, pateikto natūraliu pavidalu ar įmaišyto į maisto produktus, pardavimas galutiniam vartotojui."

8 Reglamento Nr. 1019/2002 2 straipsnyje skelbiama:

„1 straipsnio 1 dalyje nurodyti aliejai galutiniam vartotojui turi būti pateikti ne didesnėje kaip penkių litrų talpos pakuotėje. Tokioje pakuotėje turi būti įtaisyta tokia atidarymo sistema, kurią atidarius pirmą kartą vėl užsandarinti nebeįmanoma, o pati pakuotė turi būti paženklinta etiketėmis pagal 3 ir 6 straipsnius.

Vis dėlto tais atvejais, kai aliejus yra skirtas vartoti restoranuose, ligoninėse, valgyklose ir kitose panašiose kolektyvinėse įmonėse, valstybės narės, priklausomai nuo minėtos įmonės, gali nustatyti kitokią, penkis litrus viršijančią, didžiausią pakavimo talpą."

9 Reglamento Nr. 1019/2002 3–7 straipsniai susiję su pakuočių etiketėmis, o 8–10 straipsniai reglamentuoja šio reglamento taikymo kontrolę bei priemones, būtinas užtikrinti jo laikymąsi.

10 Reglamento Nr. 1019/2002 11–12 straipsniai numato įvairias laikinas taisykles, skirtas organizuoti pereinamąjį laikotarpį, susijusį su naujomis šio reglamento nustatytomis normomis ir sudaryti sąlygas priemonių, būtinų joms taikyti, nustatymui.

11 Pagal 2000 m. kovo 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2000/13 dėl valstybių narių įstatymų, reglamentuojančių maisto produktų ženklinimą, pateikimą ir reklamavimą, derinimo (OL L 109, p. 29), iš dalies pakeistos 2003 m. lapkričio 10 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2003/89/EB dėl maisto produktuose esančių sudedamųjų dalių nurodymo (OL L 308, p. 15, toliau – Direktyva 2000/13), ketvirtą konstatuojamąją dalį šios direktyvos tikslas – sudaryti galimybę veikti bendro pobūdžio Bendrijos taisyklėms, horizontaliai taikytinoms visiems į rinką pateiktiems maisto produktams.

12 Ši direktyva įtvirtina principus, kuriuos turi atitikti ženklinimas, ir ženklinimo būdus (2 straipsnis) bei informaciją, kurią būtina nurodyti visų maisto produktų etiketėse, kaip antai pavadinimas, kuriuo produktas parduodamas, komponentų sąrašas, minimali tinkamumo vartoti trukmė (3 straipsnis). Sąlygos ir išimtys, susijusios su šia informacija, numatytos 4–17 straipsniuose.

13 Direktyvos 2000/13 14 straipsnis nustato, kad jei maisto produktai galutiniam vartotojui arba viešojo maitinimo įstaigoms yra pateikiami parduoti nefasuoti arba jei jie vartotojo prašymu yra pakuojami pardavimo vietoje arba sufasuoti tiesioginiam pardavimui, valstybės narės priima išsamias taisykles, susijusias su informacijos nurodymo būdu, ir gali nuspręsti nereikalauti nurodyti visos arba tam tikros informacijos, jei pirkėjas ir taip pakankamai jos gauna.

Pagrindinė byla ir prejudiciniai klausimai

14 Ieškovas pagrindinėje byloje vykdo mažmeninę alyvuogių aliejaus prekybą naudodamas vadinamąjį „bag in the box" metodą. Šiuo atžvilgiu pilstytojas išpilsto aliejų į dviejų sluoksnių penkių litrų talpos plastikinį maišelį („bag"), turintį kilmės vietos nuorodą ir kontrolės ženklą. Maišelis turi vienintelį specialų kamštį, kurio membrana turi būti perduriama prieš pilant aliejų. Šis plastikinis maišelis yra įdėtas į molinį indą („box"), kuris turi tik vamzdelį produktui pilti. Iš šio įrenginio („bag in the box") klientas gauna norimą kiekį aliejaus, kurio jis įsipila į paties atsineštą arba pačioje parduotuvėje įsigytą indą. Nuorodas apie aliejaus kilmės vietą, kokybę ir kainą klientas gali perskaityti etiketėje, kurią ieškovas pagrindinėje byloje pritvirtino prie molinio indo.

15 2004 m. vasario mėn. *Landratsamt Ravensburg, Amt für Veterinärwesen und Verbraucherschutz* (Ravensburgo regiono administracijos veterinarijos ir vartotojų apsaugos tarnyba, toliau – *Landratsamt Ravensburg*) nurodė ieškovui nutraukti alyvuogių aliejaus prekybą naudojant pirmiau aprašytą metodą. *Landratsamt Ravensburg* nurodė, kad iš Reglamento Nr. 1019/2002 2 straipsnio pirmosios pastraipos išplaukia, jog alyvuogių aliejus vartotojams gali būti parduodamas tik ne didesnėse kaip penkių litrų talpos pakuotėse.

16 Tada ieškovas pagrindinėje byloje pateikė *Verwaltungsgericht Sigmaringen* ieškinį prašydamas pripažinti, kad Reglamentas Nr. 1019/2002 jam nedraudžia ir toliau parduoti alyvuogių aliejaus naudojant vadinamąjį „bag in the box“ metodą. Jis, be kita ko, teigė, kad Reglamentas Nr. 1019/2002 reglamentuoja ne nepakuoto alyvuogių aliejaus pardavimą, o tik supakuoto alyvuogių aliejaus prekybą, ir todėl jo 2 straipsnyje įtvirtintas ne nepakuoto alyvuogių aliejaus pardavimo draudimas, o tik reikalavimai, susiję su supakuoto alyvuogių aliejaus prekyba.

17 Reglamentas Nr. 1019/2002 buvo priimtas papildant Direktyvą 2000/13, ir toliau taikomą srityse, kurių šis reglamentas konkrečiai nereglamentuoja. Direktyvos 2000/13 14 straipsnyje pripažįstama galimybė pateikti galutiniam vartotojui nepakuotus maisto produktus, įpareigojant valstybes nares priimti išsamias taisykles, susijusias su privalomos informacijos nurodymo būdu.

18 Be to, ieškovas pagrindinėje byloje teigė, kad vadinamasis „bag in the box“ būdas vartotojui užtikrina apsaugą, panašią į tą, kurią jam suteikia tik supakuoto alyvuogių aliejaus pardavimas. Šis būdas ypač užtikrina, kad vartotojui nebūtų siūlomas blogos kokybės aliejus dėl priedų ar neteisingų kilmės vietos nuorodų.

19 Tačiau prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas išreiškia šiuo klausimu abejones pažymėdamas, kad plastikinį maišelį iš naujo galima užpildyti be didelių pastangų arba kad vartotojas nemato prie maišelio pritvirtintos etiketės, o tik tos etiketės, pritvirtintos prie indo, kuriame yra maišelis, perteiktą turinį.

20 Ieškovo pagrindinėje byloje siūlomą aiškinimą *Landratsamt Ravensburg* ginčija. Ji teigia, kad Reglamento Nr. 1019/2002 2 straipsnio pirmojoje pastraipoje yra įtvirtintas draudimas galutiniam vartotojui pateikti nepakuotą aliejų.

21 Šiomis aplinkybėmis *Verwaltungsgericht Sigmaringen* nusprendė sustabdyti bylos nagrinėjimą ir pateikti Teisingumo Teismui šiuos prejudicinius klausimus:

„1. Ar <...> Reglamento (EB) Nr. 1019/20021 1–12 straipsniai turi būti aiškinami taip, kad šios nuostatos taip pat nustato taisykles dėl nepakuotų alyvuogių aliejų ir alyvuogių išspaudų aliejų pateikimo galutiniam vartotojui?

2. Ar <...> Reglamento Nr. 1019/2002 2 straipsnio pirmoji pastraipa turi būti aiškinama taip, kad šioje nuostatoje yra įtvirtintas draudimas pateikti galutiniam vartotojui nepakuotus alyvuogių aliejus ir alyvuogių išspaudų aliejus?

3. Arba, ar <...> Reglamento Nr. 1019/2002 2 straipsnio pirmoji pastraipa turi būti aiškinama siaurai, t. y. taip, kad šioje nuostatoje iš tikrųjų įtvirtintas draudimas pateikti galutiniam vartotojui nepakuotus alyvuogių aliejus ir alyvuogių išspaudų aliejus, bet šis draudimas netaikomas parduodant alyvuogių aliejus ir alyvuogių išspaudų aliejus naudojant „bag in the box“ metodą?“

Dėl prejudicinių klausimų

Dėl pirmojo ir antrojo klausimų

22 Pirmuoju ir antruoju kartu nagrinėtinais klausimais prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas iš esmės klausia, ar Reglamentas Nr. 1019/2002, ir ypač jo 2 straipsnio pirmoji pastraipa, turi būti aiškinami taip, kad alyvuogių aliejai ir alyvuogių išspaudų aliejai galutiniam vartotojui gali būti pateikiami tik pakuotėse pagal šios nuostatos reikalavimus.

23 Reikia konstatuoti, jog yra nepriimtinas ieškovo pagrindinėje byloje teiginys, kad vis dėlto yra leidžiama parduoti nepakuotą alyvuogių aliejų ir alyvuogių išspaudų aliejų galutiniam vartotojui, nes Reglamentu Nr. 1019/2002 siekiama nustatyti tik supakuoto alyvuogių aliejaus ir alyvuogių išspaudų aliejaus prekybos standartus, ir todėl į jo taikymo sritį nepatenka nepakuotų šių aliejų prekyba.

24 Iš tikrųjų Reglamento Nr. 1019/2002 teisinis pagrindas yra Reglamento Nr. 136/66 35a straipsnis, kurio 1 dalies pirmojoje pastraipoje nustatyta, kad 1 straipsnyje minėtiems produktams galima nustatyti prekybos standartus, ypač dėl jų kokybės lygio, įpakavimo ir pristatymo. Pastarojoje nuostatoje išvardyti produktai, tarp kurių yra ir alyvuogių aliejus bei alyvuogių išspaudų aliejus, identifikuojami

pagal prekių aprašymus ir jų tarifinius numerius Kombinuotojoje nomenklatūroje. Šie produktai nėra nei apibrėžiami, nei atskiriami pagal tai, ar jie yra supakuoti.

25 Produktai, kuriems konkrečiai taikomas Reglamentas Nr. 1019/2002, yra išvardyti šio reglamento 1 straipsnio 1 dalyje. Tai Reglamento Nr. 136/66 priedo 1 punkto a ir b papunkčiuose bei 3 ir 6 punktuose nurodytas alyvuogių aliejus ir alyvuogių išspaudų aliejus, kurie šiame priede suskirstyti pagal kokybines charakteristikas neatsižvelgiant į tai, kaip jie yra parduodami – pakuotėje ar nepakuoti.

26 Galiausiai siekiant užtikrinti aliejaus autentiškumą Reglamentu Nr. 1019/2002 buvo nustatyti su šių aliejų įpakavimu susiję prekybos standartai. Šio reglamento 2 straipsnio pirmoji pastraipa nustato, kad aliejai galutiniam vartotojui turi būti pateikti ne didesnėje kaip penkių litrų talpos pakuotėje ir joje turi būti įtaisyta tokia atidarymo sistema, kurią atidarius pirmą kartą vėl užsandarinti nebeįmanoma. Be to, tokia pakuotė turi būti paženklinta etiketėmis pagal Reglamento Nr. 1019/2002 3 ir 6 straipsnius.

27 Šie standartai taikomi visiems Reglamento Nr. 1019/2002 1 straipsnio 1 dalyje nurodytiems aliejams ir numato tik vieną išimtį, aiškiai nustatytą šio reglamento 2 straipsnio antrojoje pastraipoje. Ši išimtis, kuri, beje, susijusi ne su pareiga pateikti aliejų pakuotėje, o su šios pakuotės talpa, leidžia valstybėms narėms, atsižvelgiant į įmonę, nustatyti kitokią, penkis litrus viršijančią, didžiausią pakavimo talpą, kai aliejus skirtas vartoti kolektyvinėse įmonėse.

28 Iš to, kas pasakyta, matyti, kad, nepaisant pirmesniame punkte nurodytos išimties, alyvuogių aliejai ir alyvuogių išspaudų aliejai galutiniams vartotojams gali būti pateikiami tik tuo atveju, jeigu jie atitinka Reglamento Nr. 1019/2002 2 straipsnio pirmojoje pastraipoje nustatytus standartus, ir ypač reikalavimą dėl šioje nuostatoje nurodytos pakuotės. Iš tikrųjų pagal Reglamento Nr. 136/66 35a straipsnio 1 dalies antrąją pastraipą, nustačius tokius standartus, produktus, kuriems jie yra taikytini, galima realizuoti tik pagal tuos standartus.

29 Tokio aiškinimo nepaneigia Reglamento Nr. 1019/2002 1 straipsnio 1 dalyje nustatyta išlyga, kad alyvuogių aliejų ir alyvuogių išspaudų aliejų prekybos standartai nustatomi „nepažeidžiant Direktyvos 2000/13/EB nuostatų".

30 Pagal Reglamento Nr. 1019/2002 pirmą konstatuojamąją dalį šiuo reglamentu nustatytos konkrečios ženklinimo etiketėmis taisyklės papildo Direktyvoje 2000/13 nustatytas taisykles, kurios yra bendro pobūdžio taisyklės, horizontaliai taikytinos visiems į rinką pateiktiems maisto produktams. Todėl Reglamento Nr. 1019/2002 1 straipsnio 1 dalyje esanti nuoroda į Direktyvą 2000/13 negali būti suprantama taip, kad ji nustato leidžiančią nukrypti nuostatą ar atleidimą nuo jos specialių šio reglamento taisyklių dėl alyvuogių aliejų ir alyvuogių išspaudų aliejų ženklinimo atžvilgiu, o turi būti suprantama taip, kad ja siekiama užtikrinti ne tik šių specialių taisyklių, bet ir bendresnių, Direktyvoje 2000/13 įtvirtintų taisyklių laikymąsi.

31 Taigi alyvuogių aliejų ir alyvuogių išspaudų aliejų ženklinimo srityje Direktyvos 2000/13 nuostatos, kurios numato, pavyzdžiui, pareigą nurodyti grynąjį kiekį ar

galiojimo pasibaigimo datą, taikomos paraleliai Reglamente Nr. 1019/2002, ypač jo 3–6 straipsniuose, nustatytoms specialioms taisyklėms.

32 Tačiau Direktyvos 2000/13 straipsnis, ieškovo pagrindinėje byloje nurodytas kaip leidžiantis valstybėms narėms narės priimti išsamias taisykles, susijusias su šios direktyvos 3 straipsnyje ir 4 straipsnio 2 dalyje minėtos informacijos nurodymo ant nepakuotų maisto produktų būdu, nėra tinkamas, nes, pirma, Reglamento Nr. 1019/2002 2 straipsnio pirmoji pastraipa draudžia tokį alyvuogių aliejų ir alyvuogių išspaudų aliejų pateikimą, o, antra, valstybės narių kompetencija apsiriboja tik maksimalių pakuočių, skirtų kolektyvinėms įmonėms, talpos nustatymu.

33 Į pirmąjį ir antrąjį klausimus reikia atsakyti taip, kad Reglamentas Nr. 1019/2002, ir ypač jo 2 straipsnio pirmoji pastraipa, turi aiškinami taip, kad alyvuogių aliejai ir alyvuogių išspaudų aliejai galutiniam vartotojui gali būti pateikiami tik supakuoti pagal šios nuostatos reikalavimus.

Dėl trečiojo klausimo

34 Papildomai pateiktu trečiuoju klausimu prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas iš esmės klausia, ar Reglamento Nr. 1019/2002 2 straipsnio pirmoji pastraipa gali būti aiškinama taip, kad ji nedraudžia ieškovo pagrindinėje byloje naudojamo prekybos būdo (vadinamojo „bag in the box“ metodo).

35 Ieškovas pagrindinėje byloje tvirtino, kad vadinamasis „bag in the box“ metodas galutiniam vartotojui užtikrina apsaugą, panašią į tą, kurią jam suteikia tik supakuoto alyvuogių aliejaus pardavimas. Dėl to prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas klausia, ar dėl šio prekybos būdo ypatumų galima neleisti jo uždrausti.

36 Kalbant apie tai reikia priminti, kad procedūroje pagal EB 234 straipsnį, kuri pagrįsta aiškiu kompetencijos pasidalijimu tarp nacionalinių teismų ir Teisingumo Teismo, bet koks faktinių aplinkybių vertinimas priklauso nacionalinio teismo kompetencijai. Taigi Teisingumo Teismas nėra kompetentingas nagrinėti faktinių pagrindinės bylos aplinkybių ar taikyti Bendrijos taisyklių, kurias jis išaiškino, nacionalinėms priemonėms ar situacijoms, nes šie klausimai priklauso išimtinei nacionalinio teismo kompetencijai (žr. 2005 m. birželio 9 d. Sprendimo *HLH Warenvertrieb ir Orthica*, C-211/03, C-299/03 ir C-316/03–C-318/03, Rink. p. I-5141, 96 punktą).

37 Vis dėlto Teisingumo Teismas gali nacionaliniams teismams pateikti Bendrijos teisės aiškinimą, kuris gali būti jiems naudingas taikant Bendrijos teisės normą (1975 m. spalio 23 d. Sprendimo *Matisa Maschinen*, 35/75, Rink. p. 1205, 3 punktas).

38 Taigi, kaip jau buvo nurodyta šio sprendimo 28 punkte, Reglamento Nr. 136/66 35a straipsnio 1 dalies antroji pastraipa numato, kad nustačius prekybos standartus, produktus, kuriems jie yra taikytini, galima realizuoti tik pagal tuos standartus.

39 Iš to matyti, kad alyvuogių aliejų ir alyvuogių išspaudų aliejų prekybos būdas turi būti vertinamas atsižvelgiant į Reglamento Nr. 1019/2002 2 straipsnio pirmojoje pastraipoje įtvirtintas sąlygas ir pripažįstamas neatitinkančiu reglamento, jei šių sąlygų nėra laikomasi.

40 Šioje byloje reikia konstatuoti, kad ieškovo pagrindinėje byloje naudojamas prekybos būdas yra toks, kad galutiniam vartotojui perkant alyvuogių aliejaus ir alyvuogių išspaudų aliejaus jie yra perpilami pirkimo vietoje iš atviros arba atidaromos taros į to paties vartotojo nusipirktą arba atsineštą indą.

41 Dėl to, kad yra būtinas toks perpylimas, šis prekybos būdas neleidžia įvykdyti Reglamento Nr. 1019/2002 2 straipsnio pirmojoje pastraipoje įtvirtinto reikalavimo, kad alyvuogių aliejus turi būti pateiktas galutiniams vartotojui, tai yra parduodamas, pakuotėje, kurioje būti įtaisyta tokia atidarymo sistema, kurią atidarius pirmą kartą vėl užsandarinti nebeįmanoma.

42 Šiomis aplinkybėmis negalima remtis, kaip tai daro ieškovas pagrindinėje byloje, tuo, kad tara, iš kurios perpilami alyvuogių aliejus ir alyvuogių išspaudų aliejus, gali atitikti Reglamento Nr. 1019/2002 2 straipsnio pirmojoje pastraipoje įtvirtintus reikalavimus dėl maksimalios talpos, atidarymo sistemos ir ženklinimo. Iš tikrųjų sąlyga dėl tinkamos atidarymo sistemos, įtvirtinta pagal Reglamento Nr. 1019/2002 antrą konstatuojamąją dalį siekiant užtikrinti alyvuogių aliejaus autentiškumą, reikalauja, kad pakuotę galėtų atidaryti pats galutinis vartotojas.

43 Be to, negalima teigti, kaip tai daro Europos Bendrijų Komisija, kad pagrindinėje byloje nagrinėjamas prekybos būdas turi būti laikomas teisėtu, jei indai, į kuriuos aliejus yra perpilamas, tenkina Reglamento Nr. 1019/2002 2 straipsnio pirmojoje pastraipoje numatytas sąlygas dėl maksimalios talpos, atidarymo sistemos ir ženklinimo. Tinkamos atidarymo sistemos įtvirtinimas ant indo vien jo perdavimo galutiniam vartotojui momentu netenkina tikslo, kurio siekiama tokios sistemos privalomumu, nes pavojus alyvuogių aliejaus ir alyvuogių išspaudų aliejaus autentiškumui slypi stadijoje iki šio perdavimo.

44 Be to, prekybos būdo teisėtumo vertinimą padaryti priklausomą nuo to, kokie yra naudojami indai, įskaitant ir vartotojų atsineštus indus, į kuriuos pirkimo vietoje perpilami alyvuogių aliejus ir alyvuogių išspaudų aliejus, reikštų, kad šis prekybos būdas tam tikrais atvejais būtų teisėtas, o kitais – neteisėtas, nors jo esmė ir nesiskiria. Dėl tokio sprendimo bet kokia Reglamento Nr. 1019/2002 laikymosi kontrolė būtų apsunkinta.

45 Atsižvelgiant į tai, kas pasakyta, į trečiąjį klausimą reikia atsakyti taip, kad Reglamento Nr. 1019/2002 2 straipsnio pirmoji pastraipa turi būti aiškinama taip, kad ji draudžia ieškovo pagrindinėje byloje naudojamą prekybos būdą, kuris netenkina šioje nuostatoje įtvirtintų sąlygų.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

46 Kadangi šis procesas pagrindinės bylos šalims yra vienas iš etapų prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo nagrinėjamoje byloje, išlaidų klausimą turi spręsti šis teismas. Išlaidos, susijusios su pastabų pateikimu Teisingumo Teismui, išskyrus tas, kurias patyrė minėtos šalys, nėra atlygintinos.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (ketvirtoji kolegija) nusprendžia:

1. **2002 m. liepos 13 d. Komisijos reglamentas (EB) Nr. 1019/2002 dėl prekybos alyvuogių aliejumi standartų, iš dalies pakeistas 2003 m. liepos 1 d. Komisijos reglamentu (EB) Nr. 1176/2003, ir ypač jo 2 straipsnio pirmoji pastraipa, turi būti aiškinami taip, kad alyvuogių aliejai ir alyvuogių išspaudų aliejai galutiniam vartotojui gali būti pateikiami tik supakuoti pagal šios nuostatos reikalavimus.**

2. **Reglamento Nr. 1019/2002, iš dalies pakeisto Reglamentu (EB) Nr. 1176/2003, 2 straipsnio pirmoji pastraipa turi būti aiškinama taip, kad ji draudžia ieškovo pagrindinėje byloje naudojamą prekybos būdą, kuris netenkina šioje nuostatoje įtvirtintų sąlygų.**

Parašai.